

ki so bili dolgo let v neposrednem stiku s kmetovavci, bi bili v zadregi, ker ne vedo, kako globoko je razjedel slovensko zajedniško pranačelo od tujca nam natvezeni individualistični princip. Dragocen bi bil spoznatek tudi tedaj, ako bi se glasil tako, da je narod za lastnino poedinega kmeta. Ako nas zakonodaja prehití, nam bo glede tega prašanja seči po ljudskem glasovanju.

Samorastlo pravo je zadelan pravni vir, ki ga moramo oddelati in zajeti. V njem je naše narodno pravo, ponižno pravo, ker smo bili ponižanci, a klena napera bodočim zakonom.

STANO KOSOVEL:

NOVEMBRSKA.

Pozdravljen, oj pozdravljen
jesenski hladni čas!

Sicer je burja v svatih —
a že pri prvih vratih
naš svetec jaše v vas.

Pol plašča prek raména,
pol ga je daroval:
ogrejte se, kristjani,
ne glejte ga postrani —
za vas žarí bokal!

In pod pazduho nosi
svetnik pečeno gos.
Hej, kogar glad preganja
za mizo naj ne sanja —
pobrigaj se za kos!

Pa le tam zunaj svira
naj burja, ko da post
ozelenel je vejo!
Mi tu gasimo žejo
in Mártn je naš gost.

*Verder enkrat pogledala ip meglečnost so
pesnic v teh visticah mmeta besede*
26/11/92